

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput XV. Soror Joanna in præfatis exercitiis, sensibiliter in corpore suo
idem patitur, quod Christus Salvator noster persensit in sua sanctissima
Passione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

Servatoris nostri perfecta eius imitatrix, Soror Ioanna à JEU MARIA. Inauditum tamen, prorsusque obstupescendum est, quod non solum Christi dolores in anima sua, sed etiam vitibiliter ipso, que actu ac re in corpore suo persenserit, uti sequenti Capite videbimus.

CAPUT XV.

Soror Ioanna in præfatis exercitiis, sensibiliter in corpore suo, idem patitur, quod Christus Salvator noster persensit in sua Sanctissima Passione.

IN Cantico. Cantic. à Sponsa suâ postulat Divinus Sponsus, ut se velut signaculum in brachio suo ponere velit. (Cant. 2. v. 6.) Iustus Orgelitanus ait (Iustus Orgel. hic) verba hæc esse verba Christi Crucifixi, qui è Crucis suæ Cathedra animas Sanctas Sponsas suas edocet, quemadmodum sese gerere debeant, ut charitatis earum præstantia excessive emineat. Hinc ait Christus, ut Sponsæ suæ in animas & corpora sua, veluti sigillum in mollem ceram se imprimant. Et in animas quidem, dum amarissimam eius Passionem contemplantur; in corpora vero, dum ea mortificant, atque in illis pro eo patiuntur. Quis est, qui nobilem doctrinam istam luculentius adimpleverit hanc fidissima atque tenera eius amatrice Sponsa Ioanna. Supra tam immanes & concatenatos cruciatus, quos perpetiebatur

à marito suo, à malignis spiritibus, ac proprio à fervore, amabo, quis est, qui Christum Crucifixum ita in animam suam corpusque ut illa impreffert? Multæ equidem JESU Christi Sponsæ amaram eius Passionem animabus suis impressere, eamque uti Ioanna sunt meditatæ, at vero ut quæ sensibili modo sentiret id ipsum, quod Redemptor noster toto passus est corpore, tantumque sanguinis præ dolorum acerbitate, non una sed innumeris vicibus profunderet, an usquam sit visum, prorsus ignoro. Nihilominus tamen rarum hoc, nec visum aliquando prodigium, 20. circiter annis, singulis hebdomadibus evidenter nostra in sponsa Christi manifeste relucebat.

A feriæ quintæ seu diei jovis vespere, usque ad feriæ sextæ vespere, erat prædicto modo in contemplatione suâ, iuxta ordinem locorum & mysteriorum Passionis charissimi Sponsi sui JESU Christi, sentiebatque dolores eius non in anima duntaxat, sed etiam in suo corpore. Pater hoc ex authentico instrumento desuper confecto, ac testimonio in forma juris ad instantiam PP. Discalceatorum exhibito, quod cum aliis Originalibus documentis, custoditur asservaturque in Chartophylæo istius conventus S. Francisci in Urbe Burgo. Id in latinum sermonem translatum est ferè tenoris huiusmodi.

In nomine DOMINI, Amen. Anno 1617. Die Veneris seu 6tæ feriæ, prima die Novembris mensis, inter nonam & decimam horam

Miro quodam modo Christi dolores sensibiliter in corpore Ioanna patitur.

ram matutinam in Urbe Burgenſi,
in modernis ædibus Laurentii de
Herrera Haro civis huius Urbis, in
area campi suburbanæ, in uno parvo
cubiculo primi ambitus, præſens
comparuit R. P. F. Martinus de
SS. Sacramento Excalceatus Cal-
melita, requirens me Licentiatum
Didacum del Rio Eſtrada, Cathe-
dralis Eccleſiæ in iam memorata
civitate Canonicum ac Notarium
Apoſtolicum, ut coram infra me-
morandis teſtibus, inſtrumentum
ipſi authenticum, ſeu iuridicum
veritatis teſtimonium in optima,
quàm fieri poſſet forma modoque,
conficerem, ubi erat Sor. Joanna à
IESU MARIA Coniux Matthiæ
Ortiz civis huius Urbis, nec non
à ſervitiis iam memoratæ Cathe-
dralis Eccleſiæ, atque ut ad vultum
eius attenderem, qualiter nimirum
in eo viſibiliter appareret, quod
ab interioribus oculorum eius,
per eorundem ſinus paulatim bo-
na ſanguinis pars eſſuaret, & quo-
modo idem ſanguis eius ſiccare-
tur, veſtigiumque ſui in mo-
dum quaſi cicatricis à vulnere,
relinqueret. Ulterius dicebat is
mihi, ut coram eiſdem teſtibus in-
intuerer, quo pacto ex auribus ac
ore etiam multum ſanguinis pro-
fluere, ita ut cervicis tegmen inde
madeficeret, prout etiam in veritate
illud oculis meis vidi & contre-
ſtavi. Anterius in eodem velo
multum erat ſanguinis, qui tamen
tam rubicundus haud erat, quam
ille in facie, eo quod forſitan à
ſaliva color dilutus fuerit, quæ
ſimul cum ſanguine profluxerat.

*Joanna
per oculos
ſanguinẽ
emittit,*

*Item ex
auribus
ac ore.*

Et iſtud egomet ſemel, iterum ac
tertio conſpexi, dum prædictus P.
Martinus Sor. Joannæ à ſacris
Confeſſionibus mihi ac infraſcrip-
tis teſtibus lumen præferret. Du-
ravit hoc ab hora 9na matutina tri-
bus circiter horæ quadrantibus.
Videbantur ſimiliter in oculorum
ciliis minutæ aliquot ſanguinis
guttulæ, in roris ſupra flores de-
lapſi modum, cernebamusq; quod
hæ ſtillulæ in faciem eius decide-
rent. Totum ego id in rei veritate
prædictis trinis vicibus conſpexi.
Porro ante memoratus P. F. Mar-
tinus à SS. Sacramento rogabat,
ut de his ipſi teſtimonium redde-
rem, orabatque Ioannem de Huar-
te Aſtoyca, atque Laurentium de
Herrera Haro cives Urbis huius, ut
eſſe teſtes velint, ſic ſe iſta oculis
conſpexiſſe, uti & me ſimiliter ro-
gaverat, ut iſta inſpicerem. Poſt-
quam autem ego decrevi tota die
illic perſeverare, ut & de reliquis,
quæ ſuo quæque tempore viſurus
eſſem, quod ille pariter expetierat,
teſtimonium darem, pròtinus horà
10ma eiſdem diei vidi una cum
teſtibus memoratis, qualiter Sor.
Joanna à IESU MARIA, eodem
adhuc loco poſita in genua procu-
buerit, eoq; ſitu aliquanto tempore
perſeverarit, profunda & reverenti
admodum inclinatione per inter-
valla corpus ſubmittens, quarum
in univerſum 4. fuere Deinde cum
Joanna genibus nixa aliquanto plus
quam duos paſſus progreſſa fuiſſet,
ita genu flexa ante Crucis, quæ illic
aderat, pedem conſtitit, dextro
brachio fune catenaque revincta;
ſtabat

Cranium
eius ere-
pat.

Cruce
bajulat
& ad O-
bedientie
præcep-
tum cum
ea sistit.

Vide hic
stupendū
quid.

Ioanna
invisibilis
ter cruci
affigi-
tur.

stabatq; eo loci sat diu gembunda
 ac querula, velut is qui nimis dolo-
 ribus torquetur. Edebat quoq; sub-
 inde cranium eius, valde gravem
 crepitum, verum istud non diu du-
 ravit. Posthæc sic genibus nixa
 Crucem humero imposuit, atq; ita
 super genua reptans, per cubile il-
 lud aliquantum progressa fuit: præ-
 dictus verò P. F. Martinus illi bis
 terve injunxit, uti ne ultra proce-
 detet, eoq; loco mox crucem depo-
 suit. In hisce stationibus suis per-
 mansit fere usq; ad 1um quadran-
 tem post 12^{am} meridianam; post-
 q; illud protinus animus eam liquit.
 Quo in deliquo ultra 3^{iam} tiam pome-
 ridianam perduravit. Postquā
 verò ad se rediit, querulos iterum,
 ut ante, edebat gemitus, captaque
 manibus cruce à pariete illā amo-
 vit. Stetit itaq; crux illa medio aëre
 sine ullius detentione, sed neq; ge-
 nibus eam suis tenebat. Atq; ut id
 totum videri eo luculentius posset,
 prælucebat mihi P. Martinus lumē
 quod manu gerebat, semel atq; ite-
 rum monstrabat, hortabaturq; ut
 intentis inspicere oculis, quemad-
 modum crux sola, intacta, infima
 sui parte solo insisteret, neq; ullius
 manibus sustentaretur, sed arrecta
 stare, ita ut prorsus summæ esset
 admirationi. Idē ipsūmet peculiari
 cura studioq; inspexit P. F. Ioannes
 à S. Eliseo Prior Carmelitarum dis-
 calceatorum, huius loci. Inter 3^{iam}
 circiter & 4^{tam} horam præfata Io-
 anna à Iesu Maria illi cruci fuit ap-
 pensa extra se abrepta manens. De-
 hinc sufflavit in eam illius Confes-
 sarius, à quo flatu illa sese una cum
 cruce movit, in aëre perinde flui-

rans ac foliū arboris, quod à vento
 movetur. Eandem sufflationem e-
 didit etiam præmemoratus P. Prior
 in eius faciem, ac retrorsum ad oc-
 ciput, & ad unum latus, cuius rei e-
 tiam à me testimonium expetiit,
 P. Franciscus Martinus. Posthæc
 illa retrocessit aliquantum ad unū
 crucis latus, humiq; se prostravit,
 vultu suo manui dextræ incumbens,
 quasi querula & ingemiscens. Sæpe
 memoratus P. F. Martinus accep-
 to lumine longiuscule ab ea illud
 præferebat. Ego vero & Ioannes
 de Huarte propius accessimus,
 ut intueremur, quid ageret. Vidi-
 musque cum illa se erigeret faciem
 eius totam puram, sanguinemque
 omnem, qui ante ex oculis ac ore
 profluxerat, evanuisse, excepto
 permodico ad dextram narē,
 Dum vero rursus illa in excessu
 esset, ad lumen conspeximus fa-
 ciem eius mire collucere, pote-
 ratque lux ea in prædicti cubiculi
 foribus videri. Factum est hoc
 post quartam cum dimidia horam
 vespertinam, & continuo cœpit
 eodem modo ac via procedere
 absque cruce, qua mane illam por-
 tando processerat, ad horam usque
 circiter quintam. Dehinc iterum
 4. profundas admodum fecit incli-
 nationes, accepitque duos pul-
 vinos, & deportavit eos ad sca-
 bellum quoddam suppedaneum,
 unde illos mane hora 10^{am} ab-
 stulerat, è quibus unus erat te-
 pens ac semicalidus, mireque
 suavem ex se odorem diffuderat.
 Dum igitur sæpèdicta Ioanna
 prædicto scabello mansisset incum-
 bens

Vide ite-
rum hic!
 quid ad-
mirandū.

RIII
 36

Ioanna
ad se re-
dit.

bens, inter 5. & 6. vespertinam,
iterum ad se rediit, cepitque velut
plena doloribus valde dolenter
suscipere dicens: Ah mi IESU!
Toto illo ab hora nona usque ad
hoc tempus intervallo, nunquam
est locuta, & tametsi quis eam al-
loqueretur, nullum tamen signum
sensus ullius edidit, nec auditu, ne-
que loquela, aut aspectu; Sed to-
tum id, quod nos audivimus, erant
duntaxat gemitus ac singultus.
Quoniam verò nox iam incubue-
rat, & P. F. Martinus à Sanctissi-
mo Sacramento abire inde necesse
haberet, iterato me requisivit, ut
quandoquidem tota illa die præ-
sens istuc affuissem, velim ei omni-
um, quæ vidi publicum testimoni-
um dare, quod similiter à Ioanne
Huarte ac Laurentio Herrera fieri
expetiit. Igitur ego Lt. Didacus
el Rio Estrada, huius Cathedralis
Ecclesiæ Burgensis Canonicus,
atque Notarius Apostolicus, ut
præfertur, testor, quod omnibus
quorū hac in attestazione sit men-
tio, præsens interfuerim, omniaque
illa suis horis, & prædicto tempore
agi conspexerim, atque ita publi-
cum hoc testimoniale instrumen-
tum proprii nominis subscriptione
sigillique appensione munitum
exhibuerim ad instantiam præfati
P. F. Martini à SS. Sacramento Ex-
calceati Carmilitæ, ac Confessarii
memoratæ Ioannæ à IESU MA-
RIA, præfati Matthiæ Ortiz con-
iugis, unaque rogati ad hoc requis-
itique testes Ioannes de Huarte
Astoya, & Laurentius de Herreta
Haro Cives huius Urbis, die, men-

se, & Anno prout sup. initio litte-
rarum est memoratum.

In fidem

Lt. Didacus el Rio
Estrada Not. A-
postolicus.

Ex hac attestazione, sicut & iis,
quæ subinde famula D. Ioanna Pa-
tribus suis Spiritualibus patefecit,
clare elucescit fides veritasque huius-
ce capituli. Neque sane mirandum,
quod mulier fortis, qualis Ioanna
nostra eisdem in corpore suo dolo-
res pertulerit, quos Christus D. &
Servator noster sustinuit in suo. Si-
quidem naturæ nostræ imbecillitas,
auxilio ac virtute gratiæ divinæ sub-
nixa permultum sane potest. In quo-
dam Hispaniæ loco Guardia nomi-
ne, proxime ad Toletanam Urbem,
temporibus Ferdinandi Regis Ca-
tholici, octenne puerum, Christo-
phorum nomine, Mauri cœpere, at-
que in eo universam Salvatoris no-
stri passionem renovârunt. Omnes
omnino patientis Christi cruciatus
juxta eorum ordinem ei intulere:
puer quoque singula incredibili forti-
tudine, heroicoque prorsus ac invi-
cto pertulit animo, præterquam
quinque flagrorum ictus, quos super
numerum plagarum Christi ad co-
lumnam revinctus exceperat, ad
hosce postremos quinque verberum
ictus ingemuit, atque amarissime
flevit, cum tamen nullum ad alios
doloris in licium ediderit. Idem
prorsus patrârunt perfida infestaque
natio judæi in Gallia, in puerulo,
cui Richardus erat nomen, tempo-
ribus Philippi Augusti Regis, qui ea
de causa universam Iudæorum gen-
tem

Mira-
clensis
omni-
tudini
perpetu-
dis ad
Christi
modum
cruciat-
bus.

Ad po-
stremum
tamē
Christi
plagati
numeri
superio-
re
gen-
tem

gentem Regno ejecit, debitis prius de nefariis plagariis atque latronibus suppliciis sumptis. In Anglia similiter diversis temporibus locisque geminos Christianos pusiones, quorum alteri Hugonis, alteri Guilielmi nomen fuit, judæi crudeliter crucibus affixerunt. (*Hist. Angl.*) Hisce pupulis eadem prorsus supplicia, tormenta, mortem denique ipsam, quam Christus Servator orbis olim à progenitoribus eorum pertulit, intulere. Haud tamen putandum est, parvulos hosce Martyres tam atroces, tamque acerbocum sensu doloris ac Christus ipse cruciatus persensisse, siquidem in hoc sensu universi etiam simul sumpti Martyres, longe abscuere à sensu illo & excessiva cruciatuum acerbitate, quam supremus iste ac Divinus pertulit Dominus. Imo namque sicut omnium fuit pulcherrimus, ita etiam cunctorum filiorum hominum erat tenerimus & delicatissimus. 2do & principaliter, quia omnes Martyres, qui DEI causa patiuntur, eius Majestas peculiari adjuvat auxilio, eosque amore sui adeo inflamat, & gratiam S. Spiritus tam copiose largitur, ut omnia singulaque tormenta, quantumcumque gravia sint atque immania constanter perferant. At vero Humanitas Christi Salvatoris nostri tale auxilium experta non est; sed Divinitas tantisper sine solatio Christum atque adiutorio dereliquit, qui videlicet eo pacto cunctos Sanctissimi Corporis atque benedictæ animæ dolores in sua consummata perfectaque amaritudine persenti-

ret, atque idcirco minima quæque pœnarum Christi maior erat acerbiorque, quam universæ simul pœnæ ac supplicia omnium simul Martyrum.

In hac comparatione fas equidem nobis est dicere, quod fortis hæc mulier Ioanna singulari sit auxilio roborata, ut suis in exercitiis idem sentiret in se, quod sensit ac pertulit Christus. Quod vero eius cruciatus tam atroces acerbique fuerint, ipse Christus D. quadam feriâ 6tâ seu Veneris die eidem patefecit, tum Sponsæ suæ, humeros onustus Cruce totus debilis ac fractus oppletusque doloribus apparuit; tumque ad eam conversus, tristissimâ voce inquit: "Juva me. Filia mea, juva me. Spectaculum istud ac verba famulæ illius cor usque adeo penetravere, ut exinde anima eius veluti spiculo ista sauciataque fuerit. Postquam vero sibi reddita spiritum recepit, continuo Christi vestigia cepit insequi. Tum subito conspexit Divinam ipsius Majestatem nudam in cruce pendentem, audivitque hisce se alloquentem. "Filia mea, si unicum peccatum mortale omnes mihi Passiones meæ dolores renovat, quid tot atque tanta facient, quæ in singulos dies contra me perperantur? Ne graveris, sponsa mea, sociam te mihi in Passione mea præbere. Mitesco ego atque concilior mortalibus, dum graves tuos dolores intueor, quos ob amorem mei toleras. Soli unig; mihi cognitum est, quantum ego pro vobis mortalibus pertuli.

X

Ille

"Ille idem ego solus unusq; sum, qui
 "tecum dolores istos patior, tibi que
 "pariter ad eos ferendos vires tri-
 "buo. Novi probe, quid, quantum,
 "qualiterque pateris. Tua etenim
 "imbecillitas excelsâ gratiæ meæ
 "virtute corroboratur. O dulcis
 "IESU vitæ meæ! Respondet Spon-
 "sa eius Ioanna, quid agis summum
 "bonum meum? Mi crucifixe Deus,
 "quid ais? Quandoquidem tu pro
 "me tam multa tulisti, quid oro, est
 "illud, quod ego pro te patior? Si a-
 "nima mea, quæ te Dominum &
 "DEUM tuum adorât, ad men-
 "sam debiti, quo tibi est obstricta,
 "pati deberet, tormenta profecto
 "deficerent, quibus hoc meum cor-
 "pus excrucians foret. At Do-
 "minus nullo adhuc ei responso red-
 "dito videri desit. Satis nihilominus
 "ad intelligendum verbis suis dedit,
 "quod hæc Sponsa eius veluti disci-
 "pulus eiusdem Lucas, mortificatio-
 "nem Passionis eius Crucemque ju-
 "giter in suo corpore ad eiusdem no-
 "minis gloriam, amoreque illius por-
 "taret.

CAPUT XVI.

*De gratiis ac favoribus, quos Rex atq;
 Regina Cælorum cum universa Cœlesti
 curia, tam ante, quam intra, & post per-
 acta prædicta exercitia Sor. Ioannæ
 exhibuerunt.*

Ostentum illud visumque, quod
 S. Ioannes Evangelista, in sua
 Apocalypsi (c. 5. v. 6.) recen-
 set, totum est admirabile ac myste-
 riis refertum. Vidit, ut asseverat ipse,

portam in cœlo apertam perq; eam
 patentem inspexit totam cœlestem
 curiam maximo iubilo & exultatio-
 ne concinentem, singularique celes-
 britate festum agentem ad honorem
 Agni, qui illic astabat, gravissimisq;
 suppliciis occisus fuerat, & quidem,
 ut idem Ioannes inquit, occisus ab
 origine mundi. Agnus ille iuxta Au-
 thorum expositionem, est Agnus
 DEI, qui pro nobis est in Cruce
 mortuus: sic ut ab origine mundi,
 usque ad hanc D. Ioannis visionem,
 Cœli Cives & incolæ exultabundi
 gauderent, plauderentque de Pas-
 sione Christi Porro notum est mun-
 di originem longe Divini huius Agni
 Passionem antecessisse, visumque
 istud S. Ioanni sat longe post Chris-
 ti Passionem oblatum fuisse. Unde
 perspicue colligitur, triumphantem
 Civitatem Cœlestem Hierusalem,
 generositatem invictumque Christi
 animum festivo plausu celebrasse,
 atque cum antea etiam post ean-
 dem passionem veneratione prose-
 cutam. Hoc equidem mirum non
 est, quin potius magnum est mirum,
 quod idem jubilantium applausus,
 qui DEI Filio exhibebatur in cœlis,
 Divina ordinatione etiam Ioannæ
 suæ sit exhibitus in terris. O rarum
 singulareque prodigium! Ante pas-
 sionem Sor. Ioannæ, uti & intra &
 post eam, Christus D. SS. eius Ma-
 ter, una cum SS. Electorumq; Dei
 agmine Ioannam nostram invise-
 runt, ei astiterunt, eam confortarunt,
 animaruntque.

Ante Sor. Ioannæ passionē com-
 plures cœlitum Chori ad eam è cœlo
 advenerunt ad precandum cum ea,
 hoc